

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Бургас, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ**

при участието на секретаря Жана Авр. Кметска
като разгледа докладваното от **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ** Търговско дело № 20222100900038 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „ИЗАМЕТ 01“ ЕООД, ЕИК 175014591, уточнена с молба вх.№ 4181/28.03.2022 г., против „КРЕДО-Г4“ ЕООД, ЕИК 102820635, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 14 000 евро или тяхната левова равностойност по фиксинга на БНБ в деня на плащането, претендирана като частичен иск от общо дължимата сума от 28 030 евро, представляваща незаплатена сума по договор за проектиране, производство, доставка и инсталиране от 18.05.2017 г. (за краткост Договора), ведно с обезщетение за забава в размер на 1111 лева, дължимо за периода 21.09.2020 г. – 13.02.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че по силата на Договора се задължил да проектира, произведе и достави в обект на ответника 2 броя асансьорни уредби, описани в Приложение 1 към Договора, и да ги монтира в срок от 20 дни след доставката им срещу заплащане на сумата от 49 460 евро, от която 45 260 евро е стойността на поръчката за проектиране, производство и доставка на асансьорите, а сумата от 4200 евро е стойността на монтажа. Посочва, че договорената цена е следвало да бъде заплатена от ответника на четири етапа, а именно: 22 630 евро като авансово плащане на 50 % от общата стойност на Договора; 22 630 евро като втора вноска от общата стойност на Договора; 2100 евро – половината от стойността на монтажа, платима в срок до 5 дни след започване на монтажа; 2100 евро – втората част от стойността на монтажа, платима в 3-дневен срок от издаване на декларация за съответствие от страна на „изпълнителя“. Признава се, че ответникът е превел по сметка на ищеца сумата от 22 630 евро, уговорена като авансово плащане, а ищецът е проектирал и произвел в срок поръчаните от възложителя 2 броя асансьорни уредби. Същите били със заводски № 36603 и № 36604, като по искане на ответника ищецът извършил технически промени на асансьорна уредба със заводски № 36603, което оскъпило цената на договора с още 1200 евро, за което страните подписали анекс.

Ищецът твърди, че ответникът е неизправна страна по Договора, тъй като не заплатил втората вноска в размер на 22 630 евро, за което е бил поканен. Въпреки липсата на плащане, между страните е било сключено устно споразумение ищецът да достави и монтира в обекта на ответника асансьорните изделия, което и сторил, без да са платени уговорените в договора суми. Според ищеца, асансьорните уредби, предмет на Договора, са

били приети без възражения от страна на ответника, като впоследствие са станали обект на техническо изменение от страна на възложителя, без знанието и съгласието на изпълнителя. На 21.09.2020 г. ищецът поканил ответника да плати сумата от 28 030 евро, представляваща дължима, но неплатена част от договорената цена, но и до настоящия момент ответникът не е изпълнил задължението си. Ищецът счита, че са налице предпоставки за уважаване на претенциите му, тъй като е изпълнил задълженията си, липсва своевременно уведомление за констатиране на недостатъци на обекта на поръчката, а ответникът не е изпълнил задължението си за плащане в уговорения срок.

В законоустановения срок по делото постъпва отговор от ответника. Дружеството не оспорва Договора и заявява готовност да изпълни задълженията си, но след приспадане на следните суми, за които въвежда възражение за прихващане със сумата от 12 548,82 лева с ДДС (10 457,35 лева без ДДС), представляваща стойността на извършени от него работи по осъществяване монтажа и експлоатацията на товарен хидравличен подежник №36603, а именно: поръчване, закупуване и монтиране на врата Хьорман на стойност 3920,00 лева с ДДС; прахово боядисване на товарен подежник на стойност 2069,92 лева с ДДС; закупуване на два броя монитори, един брой андроид медия плейер, сплитер и един брой камера относно видимостта, сигурността и безопасността по изискванията на Техническия надзор на обекта на подежника на обща стойност 3134,40 лева с ДДС; закупуване на 6 броя ограничителни стопера за закрепване на пода на подежника на стойност 584,50 лева с ДДС; укрепване на хидравличния подежник със заварки и планки на стойност 2840 лева с ДДС.

Ответникът оспорва, че ищецът е изправна страна по Договора, както и твърденията на последния, че работата е била приета без възражения, а към Договора имало подписан от страните анекс за сумата от 1200 евро. Твърди, че с изключение на Договора, между страните има подписан единствено протокол за монтираните асансьорни уредби от 31.08.2020 г., в т.3 от който била отбелязана необходимостта от преработка на съоръжението с оглед изискванията за безопасност. Поради изложеното счита, че сумата от 1200 евро с левова равностойност 2347 лева не се дължи и подлежи на прихващане от общото задължение. На следващо място ответникът претендира от ищеца неустойка за неизпълнение на т.10, 11, 12, 13, 14, 15 от Спецификация №1 в размер на 9673,54 лева, представляваща 10 % от общата стойност на Договора и неустойка за забава в размер на 4836,77 лева без ДДС, представляваща 5 % от общата стойност на договора, по отношение на които също въвежда възражение за прихващане.

Предвид изложеното ответникът моли съда неустойки за забава и за неизпълнение, както и стойността на направените от него разходи по изпълнение на работи, които е следвало да извърши изпълнителят, ведно със сумата от 1200 евро от несъществуващ анекс, които възлизат на 27 313,89 лева без ДДС, да бъдат приети за приспадане от общия предявен иск от ищеца в размер на 54 685,50 лева или остатък за доплащане по Договора сумата от 27 371,61 лева без ДДС, респективно остатъчна сума за изплащане по частичен иск в размер на 13 685,81 лева без ДДС.

С разпореждане № 568/11.05.2022 г. съдът е дал изрични указания на ответника да заяви ясен петитум по всяко едно от описаните в отговора възражения за прихващане – всяко вземане, индивидуализирано по основание и размер, което се прихваща с главницата по исковата молба, заявена като частичен иск. В тази връзка да посочи, дали с аргументите, изложени в т. 1, се оспорва претенцията за плащане на увеличената цена по сделката с още 1200 евро съгласно анекса, или се прави някакво възражение за прихващане, като в този случай да се конкретизира вземането, което ще бъде прихванато от главницата по основани и размер.

С допълнение от 02.06.2022 г. ответникът оспорва наличието на анекс, поради което размерът на иска от 54 685,50 лева следва да бъде намален, а именно: 54 685,50 лева – 2347 лева = 52 338,50 лева. На следващо място, от остатъка от 52 338,50 лева следва да се приспадне сумата от 10 457,35 лева без ДДС (стойност на изпълнени от възложителя вместо изпълнителя работи) и се получава сума от 41 881,15 лева, от която следва да се приспадне неустойка за забава в размер на 4 836,77 лева без ДДС и се получава остатък от 37 044,38

лева, от който се приспада неустойка за неизпълнение в размер на 9673,53 лева без ДДС и се получава сумата от 27 370,85 лева, която реално се дължи по Договора.

С разпореждане № 701/03.06.2022 г. отново са дадени указания на ответника за конкретизиране на възраженията. С ново допълнение към отговор-възражение от 16.06.2022 г. ответникът посочва, че сумите по възраженията са в размер на 24 994,65 лева без ДДС. Към тази сума следва да се прибави сума в размер на 2347 лева без ДДС за прихващане по несъществуващ анекс към Договора се получава сума от 27 341,65 лева без ДДС, която ответникът „предявява да бъде прихваната на основание чл.104, ал.2 от ЗЗД от стойността на целия иск...в размер на 54 585,50 лева.“ Полученият остатък от 27 343,85 лева без ДДС е дължимата сума по „общия иск“. Тук грешката е в пресмятаното, тъй като са разменени цифрите „6“ и „3“ в стойността от 4836,77 лева. Следва сумата да бъде в размер от 27 370,85 лева, който е идентичен със заявеното в предходното допълнение към отговора.

Съдът е докладвал възраженията в определението си по чл.374 от ГПК, поради което следва да се приеме, че те стават част от предмета на произнасяне от съда.

Ищецът не е подал допълнителна искова молба. Въпреки това ответникът подава допълнителен отговор, като изразява готовност за сключване на споразумение.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца поддържа исковете.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника и управителят на дружеството оспорват исковете и молят съда да отхвърли акцесорния иск и уважи главния иск, но след приспадане на вземанията на ответника, с които той прави прихващане. Претендират се разноски.

Бургаският окръжен съд, след като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.11.2016 г. е издаден акт за приемане на конструкцията на жилищна сграда с домови ВиК връзки, находяща се в гр. Бургас, ул. Екзарх Йосиф, № 29. Актът е подписан от проектант по част „Строителни конструкции“, от представител на строителя „КРЕДО – Г4“ ЕООД и от представител на строителния надзор. Заключение е, че изпълнената носеща конструкция на строежа е в състояние да понесе по време на последващото изпълнение на СМР, както и при експлоатацията му, всички основни, допълнителни и особени натоварвания съгласно проекта и действащата нормативна уредба. Комисията разрешава изпълнението на довършителните работи.

На 18.05.2017 г. е сключен договор за проектиране, производство, доставка и инсталиране между „КРЕДО – Г4“ ЕООД, в качеството на възложител, и „ИЗАМЕТ 01“ ЕООД, в качеството на изпълнител, по силата на който възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши проектиране, производство, доставка и инсталиране на 2 броя асансьорни уредби (автомобилен хидравличен подеменник и електрически пътнически), описани в Спецификация, неразделна част от Договора. Не е спорно, че тези асансьорни уредби са предназначени за сградата на ул. Екзарх Йосиф, № 29 в гр. Бургас.

Изпълнението на Договора започва от датата на превода на авансовото плащане. Сроковете за изпълнение на Договора са следните: проектиране, производство и доставка – 50 дни след авансовото плащане; инсталиране – 20 дни след приключване на предходния етап. Според т.3.7. от Договора при неспазване на тези срокове, изпълнителят дължи неустойка в размер на 0,1 % от стойността на Договора за всеки просрочен ден, но не повече от 5 % от нея. Според т.3.8. от Договора като задължения на изпълнителя се допълва следното: да осигури осветление и контакт в шахтата; да осигури стълба на дъното на шахтата.

Общата стойност на изпълнение на работите, предмет на Договора, е 49 460 евро, от които 45 260 евро за проектиране, производство и доставка и 4200 евро за инсталиране, като цените са без ДДС. Сумата от 49 460 евро следва да бъде изплатена от възложителя на четири етапа: 50 % от стойността на производство – авансово; остатъкът от 50 % от стойността за производство – в 3-дневен срок от издаване на авизо за произведен асансьор и преди окончателната доставка на обекта; 50 % от стойността за инсталиране – до 5 дни след

започване на монтажа; остатъкът от 50 % от стойността за инсталиране – в 3-дневен срок от издаване на декларация за съответствие, но преди нейното предаване на възложителя.

На 22.05.2017 г. възложителят превежда по сметка на изпълнителя сумата от 53 112,52 лева като авансово плащане, уговорено в Договора, в която сума е включен ДДС в размер на 8 852,09 лева.

На 31.08.2020 г. е съставен протокол от комисия, включваща, от една страна, двама представители на възложителя (управителят на дружеството и свидетелят П. М. М.), и, от друга страна, двама представители на изпълнителя – М. И. М. (началник цех в ищцовото дружество за периода 2006 г. – 2019 г.) и В. Х. С.. Констатирано е следното по отношение на автомобилен хидравличен подежник: т.10 – автоматична врата (12-панелна) – 1 брой – няма доставена и монтирана; т.11 – кабинна врата – кабинен оператор – няма доставен и монтиран; т.12 – кабина – стени – върнати, под – ламели не са доставени, монтирана ламарина, таван – решетка не е доставена, осветление – монтирано е половината, фотоклетки на колонки пред шахтовата врата – недоставени и немонтирани; т.13 – кабинна бутониера – недоставена и бутони недоставени; т.14 етажни бутониери – същото като т.13; т.15 – индикация – недоставена и немонтирана в кабината и на основната спирка. Констатирано е, че от възложителя е доставено и монтирано: врата „Хьорман“; камера и два монитора; прахово боядисване капак; укрепване на хидравлична рамка. Констатирано е също, че пътническият асансьор е изпълнен по проект.

По делото е приета фактура за доставка и монтаж на автоматизирана секционна врата, издадена от „ГАРАНТ 2005“ ЕООД и получател ответното дружество, на обща стойност 3920 лева с ДДС. По делото е приета фактура за прахово боядисване на елементи на стойност 2069,92 лева с ДДС, издадена от „Д.С.КОЛОР 55“ ЕООД и получател ответното дружество. По делото е приета проформа фактура за монитор, плеър, сплитер и камера на обща стойност от 3134,40 лева с ДДС, издадена от „ЛАЙТЕЛ“ ЕООД и получател ответното дружество. Приета по делото е и проформа фактура за 6 броя стопери на стойност 584,50 лева, издадена от „ДЕПЛАН“ ООД и получател ответното дружество.

На 28.06.2021 г. са издадени от „ИЗАМЕТ 05“ ЕООД две декларации за съответствие на асансьорните уредби на адрес гр. Бургас, ул. Екзарх Йосиф, № 29, със законодателството на Европейския съюз.

От показанията на свидетеля П. М. се установява, че през 2018 г. товарният подежник още не е монтиран. Към същата година има монтирани под и четири винкела. Капакът е върнат на изпълнителя за преработка. Около две години възложителят чака части да пристигнат от София. Дружеството ответник изработва конструкция и специални планки, за да се укрепи подежникът. Възложителят поставя в подежника два монитора и ги свързва към камерите на СОТ. Поставя врата на подежника и той се извиква посредством дистанционно управление. Възложителят поставя в подежника и 6 стопера. Бутониери не са изпълнени и монтирани от изпълнителя, не са монтирани и датчици. Според свидетеля трябва да има врата долу тип хармоника, но тя не пристига, и трябва да има втора врата отпред, която изобщо не е сложена и като цяло подежникът не е „облечен“, няма и таван и има само 4 или 5 лампи.

Според показанията на свидетеля М. М. автомобилният подежник не отговаря на спецификациите, тъй като не се управлява по начина, заложен в проекта. Праховото боядисване на елементи от подежниците е част от техническото задание. Според свидетеля монтирането на плеър, монитори и други луксозни изделия не са част от техническото задание. Той твърди, че по техническа спецификация не е зададено производство на секционни врати. Свидетелят не е сигурен, че е спазен срокът за монтаж на подежника. Според свидетеля по време на самия монтаж се извършват корекции и преработвания, изразяващи се в изхвърляне на пулта на управление и монтиране на дистанционно управление на подежника. Допълнително се монтират видеонаблюдения и плеъри. Не са монтирани и стените на кабината на подежника. Пултът е премахнат, тъй като не се харесва на възложителя. Стените са демонтирани, тъй като се стеснява кабината и автомобилът не може да влезе в подежника. Детайлите не са в цвят по спецификация. Има монтирана

шахтна врата - секционна, която не е по проект. Няма монтирана кабинна врата. Кабината не е монтирана. Кабинна бутониера не е монтирана, защото не може да има в този тип асансьори. Етажна бутониера не е монтирана, защото не се харесва на възложителя. Няма монтирана индикация седемсегментна.

Този свидетел твърди, че нееднократно са извършвани промени от възложителя поради негови капризи. Според свидетеля е трябвало да има 12-панелна шахтова врата, която възложителят заменил с рулетна врата.

Съдът кредитира частично показанията на този свидетел, като мотивите за това са следните:

По делото липсват писмени доказателства, че проектът на подемника е променен едностранно от възложителя, след като веднъж е одобрен от страните. Свидетелят не конкретизира какви промени са извършени от възложителя поради „каприз“, поради което в тази част показанията не следва да бъдат ценени. Твърдението на свидетеля, че кабинна бутониера не е монтирана, защото не може да има в този тип асансьори, противоречи на спецификация № 1, неразделна част от Договора, която е подписана и от възложител, и от изпълнител. В нея изрично е отразено, че кабинна бутониера и бутони трябва да има в подемника. Твърдението на свидетеля, че етажна бутониера не е монтирана, защото не се харесва на възложителя, противоречи на показанията на свидетеля М. и на протокол от 31.08.2020 г. (подписан от свидетеля), от които следва, че възложителят „държи“ на този елемент. В останалата част съдът кредитира показанията на този свидетел.

Според показанията на свидетеля Петър Чупетловски не са монтирани шахтни врати, не е монтирана кабинна врата. Монтирани са: стени пластифицирана ламарина (сива), под, таван (решетка), осветление – луминисцентно. Свидетелят не е видял монтирани фотоклетки на колонки пред шахтовата врата. Кабинни бутониери има. Етажни бутониери също има. И двете са инокс сатен. Има индикация в кабината – 7-сегментна. Възложителят не е приел монтажа на подемника, тъй като не е завършен според съгласувания проект. Този свидетел не е служител на ищцовото дружество, като в периода 2017 г. – 2020 г. той е служител на дружеството „ИЗАМЕТ 2000“ ЕООД.

Съдът не кредитира показанията на този свидетел, като мотивите за това са следните:

Шахтна врата е монтирана, но от възложителя. Стени не са монтирани, защото са върнати (аргумент от протокол от 31.08.2020 г. и от показанията на свидетеля Митев). Нито кабинни, нито етажни бутониери има монтирани. Няма монтирана и индикация в кабината и няма монтирана решетка, а осветлението е монтирано наполовина – аргумент от заключението на вещото лице. В този смисъл липсва достоверност в изложеното от този свидетел.

Според заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза, не са включени в спецификацията на подемника, но са монтирани на място: рамка на кабина; релсови пътища и хидравлични телескопични цилиндри. При огледа вещото лице установява, че липсват колонки за управление на подемното съоръжение, а трябва да има бутони за управление – има бутони само в електрическото табло, което е монтирано в подземния гараж. Експертът установява още, че шахтна врата 1 брой не е изпълнена от изпълнителя; кабинна врата няма; няма изпълнени стени от пластифицирана ламарина; ламели няма; решетка няма; луминисцентно осветление има наполовина; фотоклетки няма; кабинна бутониера няма; индикации в кабина няма. Кабинна бутониера и етажна бутониера трябва да има по две. Индикации трябва да има от двете страни на всяка бутониера. Експертът установява, че има монтирани 6 стопери. Има монтирани монитори, които са необходими от гледна точка безопасност.

Съдът кредитира заключението на вещото лице по експертизата.

Останалият по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което съдът го кредитира.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Предявените искове са с правно основание чл.266, ал.1, вр. чл.258, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.286 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД за присъждане на възнаграждение за извършени и незаплатени СМР, ведно с обезщетение за забава. Главният иск е предявен като частичен.

По основателността на главния иск:

Произведени, доставени и монтирани от изпълнителя ищец в обект на ответника възложител са два асансьора, като за изпълнението на пътнически асансьор възложителят няма възражения. Ответникът не оспорва, че съгласно Договора би следвало да доплати на изпълнителя още 26 830 евро без ДДС. Той оспорва да дължи допълнително сума от 1200 евро по анекс към Договора. По делото липсват каквито и да е доказателства (нито гласни, нито писмени) за съществуването на такъв анекс.

Формираната сила на пресъдено нещо на решението по частичния иск относно основанието преклудира правоизключващите и правоунищожаващите възражения на ответника срещу правопораждащите правно релевантни факти, относими към възникването и съществуването на материалното правоотношение, от което произтича спорното право. Оспорване съществуването на анекс към Договора, според който ответникът следва да дължи допълнително 1200 евро, не представлява възражение за прихващане, защото ответникът няма насрещно вземане срещу ищеца за сумата от 1200 евро. По същество това е правоизключващо възражение срещу правопораждащото право на ищеца да претендира „допълнително“ 1200 евро по Договора и следва да бъде разгледано именно като такова. По него съдът следва да се произнесе само в мотивите, но не и в диспозитива.

По възраженията за прихващане съдът намира следното:

Тезата на ответника е, че по делото е предявено цялото вземане на ищеца, като „приспадането“ на насрещните вземания на ответника следва да започне от стойността на цялото вземане на ищеца и след „изчерпване“ на вземанията на „КРЕДО-Г4“ ЕООД, да остане дължимата по Договора сума. Следва изрично да се посочи обаче, че е предявен частичен иск, а не иск за цялото вземане. С предявяването на частичен иск ищецът въвежда като предмет на делото само част от спорното субективно материално право - при парични притезания (каквото е процесното) предмет на делото е претендираната част от дължимата сума, на която ще съответства и предметът на осъдителното решение.

В този смисъл, цялото вземане на ищеца е в размер на 26 830 евро без ДДС. Установеният в мотивите към решението общ размер на вземането няма значение за изхода на спора по частичния иск, тъй като за непредявената част от вземането не се формира сила на пресъдено нещо и същият не обвързва съда, който ще разгледа иска на ищеца за останалата част от вземането – в този смисъл Определение № 50387 от 17.07.2023 г. на ВКС по т. д. № 2089/2022 г., II т. о. Диспозитивът на решението трябва да отразява вземането в размера, който съдът приема за дължим в рамките на предявената за съдебна защита част от цялото твърдяно в исковата молба вземане (в случая 28 030 евро). Обстоятелството, че ответникът не дължи 1200 евро по несъществуващ анекс към Договора, няма да доведе до отхвърляне на частичния иск за същата част. За да отхвърли частичният иск, съдът следва да приеме, че цялото вземане на ищеца по Договора е под 14 000 евро, какъвто извод не може да бъде направен, като мотивите за това са следните:

Правопогасяващите възражения на ответника за останалата част от вземането (над 14 000 евро) не се преклудират, тъй като е допустимо за разликата, която не е била предявена с първоначалния иск, вземането да е погасено по давност, чрез плащане, **прихващане** или по друг начин – в този смисъл мотивите към т.2 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2019 г. на ВКС по т. д. № 3/2016 г.

На следващо място, принципът е, че материалноправно изявление за прихващане се извършва с ликвидно вземане. Изключението е в чл. 104, ал. 1, изр. 2 ЗЗД, съгласно който може да се направи прихващане с неликвидно вземане при условие, че предявеното пред съд вземане (вземането на ищеца) бъде уважено, т.е. това е случаят, в който материалноправното изявление за прихващане се упражнява в процеса посредством възражение. Изрично е посочено, че възражението за прихващане е винаги евентуално. В

случая обаче ответникът се домогва да извърши прихващане с вземане, което не е предявено в процеса – ищецът не е предявил цялото вземане в размер на 28 030 евро, нито разликата между 28 030 евро и 14 000 евро (размер на частичния иск), която е 14030 евро.

Според т.2 от Тълкувателно решение № 2 от 18.03.2022 г. на ВКС по т. д. № 2/2020 г., ОСГТК при неоснователно възражение за прихващане силата на пресъдено нещо на съдебното решение установява несъществуването на вземането на ответника, освен ако възражението е неоснователно поради неизискуемост или некомпенсируемост. Мотивите на решението, с което съдът се е произнесъл по възражението за прихващане, формират сила на пресъдено нещо по отношение на него, само ако съдът е установил неговото съществуване или несъществуване, т.е. ако има „разрешение” по него – изцяло в този смисъл Решение № 45/22.04.2009 г., по т.д. № 483/2008 г., на I т.о.

В процесната хипотеза вземанията на ответника за стойност на изпълнени от него дейности вместо изпълнителя, за неустойка за забава и за неустойка за неизпълнение е следвало да бъдат предявени с насрещен иск, а не чрез възражение, защото няма насрещно предявено вземане на ищеца, което съдът да приеме за съществуващо, след което да прецени дали то е погасено чрез прихващане, а по насрещния иск дължи самостоятелно произнасяне. В този смисъл е налице процесуална некомпенсируемост на насрещните вземания – аргумент от Решение № 3 от 27.04.2016 г. на ВКС по гр. д. № 3999/2015 г., II г. о. В този случай съдът няма произнасяне по съществуването или несъществуването на насрещното вземане и неговия размер, поради което не е налице сила на пресъдено нещо. Предвид изложеното възраженията за прихващане следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Извън горното, следва да се посочи, че левовата равностойност на 28 030 евро е 54 801,45 лева (конвертирани чрез общодостъпен софтуер). Ако от тази сума се извади стойността на всички възражения на ответника, се получава сума в размер на 27 486,80 лева или 14 048,50 евро (конвертирани по същия начин), която дружеството възложител би дължало, т.е. повече, отколкото претендира ищецът с частичния иск. Ето защо дори и при основателност на всички възражения на ответника, то отново главният иск е основателен. А след като частичният иск е основателен, целта на ответника да се реши окончателно колко той дължи по Договора, няма да бъде постигната, защото впоследствие ищецът ще може да предяви нов иск за разликата до цялото според него вземане.

Ето защо частичният иск следва да бъде уважен изцяло. Според Тълкувателно решение № 4/29.04.2015 г. по т. дело № 4/2014 г. по описа на ОСГТК на ВКС съдът не може да присъди левовата равностойност на сума, уговорена в чуждестранна валута, освен в изрично предвидените от закон случаи. След като плащането трябва да се извърши в уговорената от страните по Договора чуждестранна валута (в случая евро), то съдът не може да присъди левовата ѝ равностойност. Клаузата от Договора, че сумите могат да бъдат изплащани в левова равностойност, обвързва страните, но не и съда. Ето защо искът следва да бъде уважен за сумата от 14 000 евро. Следва да бъде присъдена законна лихва върху уважения размер на главния иск от завеждане на исковата молба, защото такава е претендирана от ищеца.

По акцесорния иск:

Ищецът твърди, че претендира заплащане на лихва от 21.09.2020 г., когато на възложителя е изпратено официално писмо № 14 от същата дата, с което е поканен да заплати останалата част от сумата по Договора в размер на 28 030 евро. По делото е прието като доказателство писмо, изх. № 14/21.09.2020 г., но то изхожда от дружеството „ИЗАМЕТ 2000“ ЕООД, с което ответникът няма договорни отношения. Видно от съдържанието на писмото в него не е посочен и договорът, по който се дължи сумата, и тя е в завишен размер, а именно 35 600 евро без ДДС. Извън горното, според Договора остатъкът от възнаграждението за производството на асансьорите се заплаща след издаване на авизо, а остатъкът от възнаграждението за инсталирането им – в 3-дневен срок от издаване на декларация за съответствие, като по делото липсват доказателства такива да са издавани от ищеца.

Тъй като по делото няма други доказателства кога ответникът е поканен да заплати сумата на ищеца, то акцесорният иск следва да бъде отхвърлен изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски имат и двете страни.

На ищеца следва да се присъди само част от заплатената държавна такса за уважения размер на главния иск, защото акцесорният иск е отхвърлен изцяло.

Ищецът е заплатил и адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева. Според чл.2, ал.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (за краткост Наредбата) за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно независимо от формата на съединяване на исковете. Видно от съдържанието на договор за правна защита и съдействие (л.139 от делото) липсва конкретизация за кой иск каква сума се заплаща като възнаграждение. Ето защо следва да се приеме, че за всеки иск ищецът е заплатил сума в размер от 750 лева. Тъй като акцесорният иск е отхвърлен, то адвокатско възнаграждение за него не се дължи.

Ищецът е заплатил депозит за възнаграждение на разпитаните по делегация свидетели в размер на 40 лева.

С оглед уважения главен иск ищецът има право на разноски в размер на 1886 лева.

Ответникът е направил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2900 лева. Видно от съдържанието на договор за правна защита и съдействие (л.138 от делото) липсва конкретизация за защитата срещу кой иск каква сума се заплаща като възнаграждение. Ето защо следва да се приеме, че за защитата срещу всеки иск ответникът е заплатил сума в размер от 1450 лева. Тъй като акцесорният иск е отхвърлен, то се дължи на ответника адвокатско възнаграждение в размер на 1450 лева.

Ответникът е заплатил и 700 лева възнаграждение за вещото лице изготвило съдебно-техническата експертиза. Тъй като главният частичен иск е уважен, респективно възраженията за прихващане са отхвърлени, то тази сума не следва да се присъжда в полза на ответника.

Предвид изложеното ответникът има право на разноски в размер на 1450 лева.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „КРЕДО – Г4“ ЕООД, ЕИК – 102820635, да заплати на „ИЗАМЕТ 01“ ЕООД, ЕИК – 175014591, сумата от 14 000 (четиринадесет хиляди) евро, част от вземане в общ размер от 28 030 (двадесет и осем хиляди и тридесет) евро, представляващо неизплатено възнаграждение по договор за проектиране, производство, доставка и инсталиране от 18.05.2017 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба на 14.02.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ИЗАМЕТ 01“ ЕООД, ЕИК – 175014591, срещу „КРЕДО – Г4“ ЕООД, ЕИК – 102820635, осъдителен иск за сумата от 1111 (хиляда сто и единадесет) лева, представляваща обезщетение за забава върху присъдената сума от 14 000 евро за периода от 21.09.2020 г. до 13.02.2022 г.

ОТХВЪРЛЯ възраженията на „КРЕДО – Г4“ ЕООД, ЕИК – 102820635, за прихващане с насрещни вземания срещу ищеца „ИЗАМЕТ 01“ ЕООД, ЕИК – 175014591, както следва: с правно основание чл.60, ал.2 от ЗЗД за извършени вместо изпълнителя ищещ дейности по привеждане на хидравличен товарен подежник с фабричен номер № 36603 в състояние годно за използване на обща стойност 10 457,35 лева без ДДС; за заплащане на неустойка за забава на основание чл.3.7. от договор за проектиране, производство, доставка и инсталиране от 18.05.2017 г. в размер на 4836,77 лева без ДДС; за заплащане на неустойка

за изпълнение в размер на 9673,53 лева без ДДС, като неоснователни поради процесуалната им некомпенсируемост.

ОСЪЖДА „КРЕДО – Г4“ ЕООД, ЕИК – 102820635, да заплати на „ИЗАМЕТ 01“ ЕООД, ЕИК – 175014591, сумата от 1886 (хиляда осемстотин осемдесет и шест) лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА „ИЗАМЕТ 01“ ЕООД, ЕИК – 175014591, да заплати на „КРЕДО – Г4“ ЕООД, ЕИК – 102820635, сумата от 1450 (хиляда четиристотин и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____